

Peltokasvivuosi 2013

Viljat

Rypsi, rapsi, kumina, herne ja härkäpapu

Peruna ja sokerijuurikas

Nurmirehut

TILASTOVAKKA
Tietoja maa- ja elintarviketaloudesta

PELTOKASVITILASTOT

Tike

Julkaisupäivämäärä 29.4.2014

Tervetuloa tutustumaan uuteen Peltokasvitilastot -verkkojulkaisuun!

Peltokasvitilastot -julkaisu kattaa kaikki Tiken peltokasvitilastot. Verkkojulkaisu antaa kartoin, kuvin ja kuvioin aihealueesta yleiskuvan. Julkaisu sisältää kattavasti vuoden 2013 tiedot sekä tärkeimmistä tilastoista aikasarjatietoa aina vuodesta 1920 alkaen.

Julkaisu käsittelee peltokasvitilastointia kasviryhmittäin. Kasviryhmät on jaoteltu neljään osaan. Pääpaino on kasvikohtaisessa tuotannossa, jota Tiken satotilasto parhaiten kuvaa. Satotilasto, kuten kaikki Tiken maataloja koskevat tilastot, kuvaa vuodesta 2013 alkaen uudistetun maatalojen puutarhayrityksrekisteriin kuuluvien tilojen tietoja.

Julkaisussa linkit ovat avain tarkempaan sanalliseen tulkintaan sekä numerotietoihin. Linkitykset johtavat pääosin tilastoista kertoviin tiedotteisiin sekä tilastojen kotisivuille. Tilastojen kotisivuilta löytyvät sekä uusimmat taulukot että aikasarjatiedot.

Nautinnollisia hetkiä tilastojen parissa!

Helsingissä 29.4.2014

Anneli Partala
Tutkija

PELTOKASVIVUOSI 2013

Kasvukausi 2013 oli lähes kaikille peltokasveille lämpötilan ja sateen ajoittumisen kannalta suotuisampi kuin kolmena edellisenä vuonna. Suotuisa sää sadonkorjuuajana takaa satoennusteille hyvän ennustearvon, niin myös vuonna 2013.

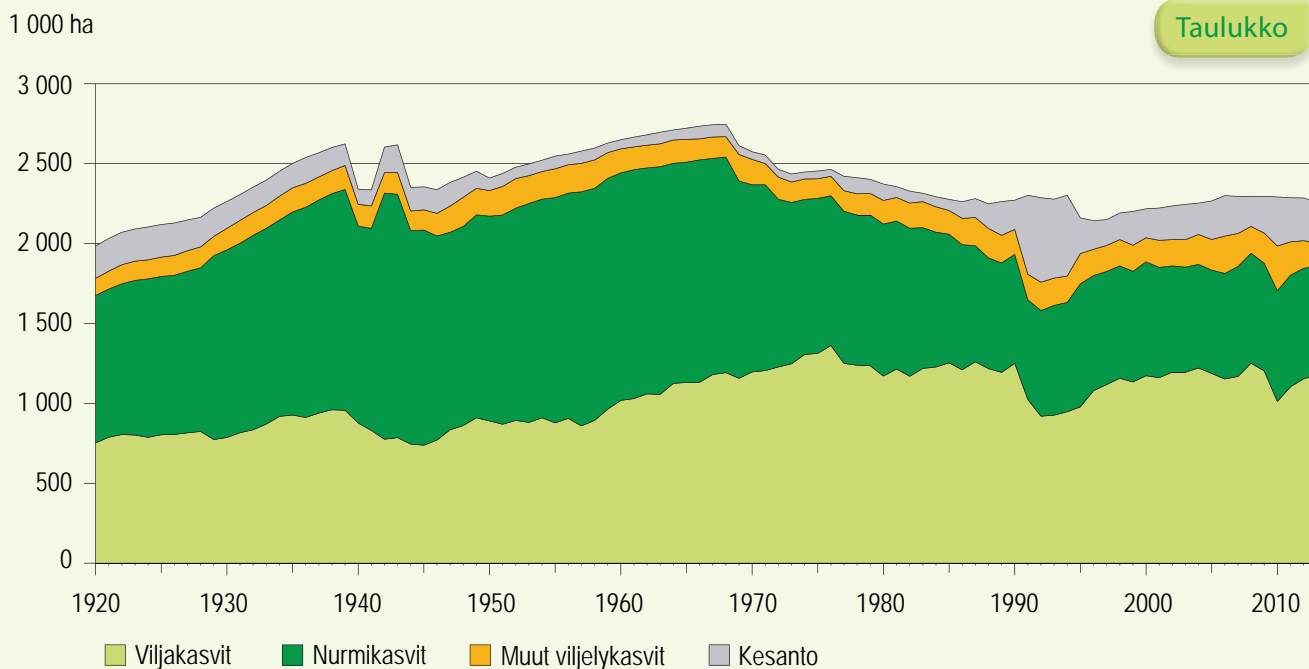
Ensimmäiset viljelijöiltä saatuihin tietoihin perustuvat laskelmat sadosta saatiin marraskuussa. Helmikuun lopullinen satotilasto vahvisti, että viljasato oli suurin neljään vuoteen. Myös peruna-, sokerijuurikas- sekä rypsi- ja rapsisadot olivat parempia kuin edellisvuonna. Luomutuotanto on kasvussa, mutta sen osuus on korkeintaan muutamien prosenttien luokkaa kokonaistuotannosta.

Lähes puolet maataloilla tuotetusta viljasadosta sekä lähes kaikki tuotettu rypsi, rapsi sekä peruna myydään kauppaan tai teollisuuteen. Tuottajahinnat seuraavat hintakehitystä kansainvälisillä viljamarkkinoilla. Kun sadon määrä heinäkuussa 2013 arvioitiin edellisvuotta paremmaksi, tuottajahinnat kääntyivät laskuun.

Peltokasvituotanto tukee Suomessa vahvaa kotieläintuotantoa. Maidon- ja lihantuotanto on Suomessa omavaraista ja kotieläinten rehut ovat suurimmaksi osaksi kotimaista alkuperää. Viljasadosta noin puolet ja koko nurmirehutuotanto käytetään tiloilla eläinten ruokintaan. Vajaa kymmenys eli alle 200 000 peltohehtaarin tuotanto käytetään kasvituotteina elintarvikkeissa. Siitä vilja-alaa on yli puolet ja loput lähinnä öljykasveja, perunaa, kuminaa, sokerijuurikasta ja puutarhakasveja.

Satotilasto

Peltoalan käyttö 1920–2013

Maatalousmaan käyttö

Nurmi-Suomesta vilja-Suomeen

Peltoalassa tapahtuneet muutokset kuvastavat sekä suomalaisten ruoankulutustapoja että kotieläinten ruokintamuutoksia. Tällä hetkellä Suomessa kotieläimiä ruokitaan paljon enemmän viljalla kuin seitsemänkymmentä vuotta sitten.

Vilja-ala oli pienimmillään sotavuosina 1940-luvulla, jolloin osuus koko peltoalasta oli alle kolmannes. Viime vuosina viljaa peltoalasta on ollut hieman yli puolet koko pellonkäytöstä. Kotieläinten viljarehun tarve on vaikuttanut muutokseen eniten. Sianlihan kulutus kasvoi rajusti 1930–60 luvuilla. Tämä lisäsi ohran käyttöä. Myös siipikarjanlihan tuotannon ja kulutuksen kasvu 1980–2000-luvuilla lisäsi ohrarehun käyttöä tiloilla.

Lue lisää:

[Satoarvio heinäkuussa 2013](#)

[Kasvutilanne heinäkuussa 2013](#)

VILJAT

Viljasta hyvä sato

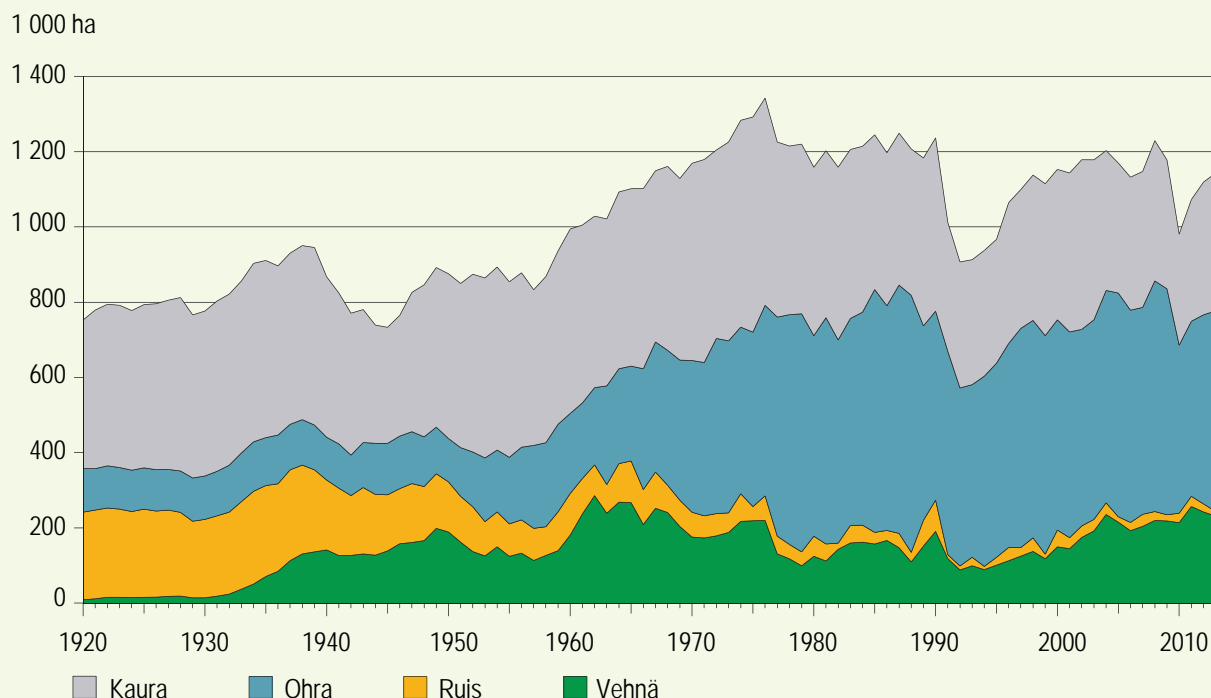
Viljan viljely ei ole hiipunut Suomessa, päinvastoin. Viljasato ylitti vuonna 2013 seitsemännen kerran neljä miljardia kiloa. Vuoden 2013 viljasadosta oli 1,9 miljardia kiloa ohraa ja 1,2 miljardia kiloa kauraa. Niiden sato nousi edellisvuodesta reilusti. Vehnäsato oli lähes samansuuruinen kuin vuonna 2012. Sen sijaan ruissato, 26 miljoonaa kiloa, jäi pieneksi.

Laatuviljaa riittää

Vehnän ja rehuohran laatu oli edellisvuotta parempi Eviran tekemien laatuanalyysien perusteella. Rukiin ja mallasohran laatu jäi hieman heikommaksi ja kauralla laatu palasi vuotta 2012 edeltäneiden vuosien tasolle. Yleiset laatuominaisuudet täyttävä viljamäärä on laskettu vuodesta 2005 lähtien yhdistämällä Tiken satotilaston ja Eviran viljanlaatunäytteiden aineistot.

Viljasadon laatu

Viljakasvialat 1920 - 2013

Viljelyalat

Kokonaissadot

Hehtaarisadot

Jokaisella viljalla oma valtakausi

Ruisleipä, hevonen ja sika – nämä kolme kohdetta ovat vuorollaan nostaneet yhden viljalajin tuotantoa Suomessa. Ruis oli 1800-luvulla viljellyin vilja Suomessa, jolloin oman maan sato oli tärkeä. Kauran nosti hevostyövoima 1900-luvun alussa tärkeimmäksi viljaksi. Kauran viljelylaajuus on viimeisen sadan vuoden aikana pysynyt vakaimpana, kun muiden viljalajien viljelyssä on tapahtunut suuria muutoksia.

Kun vilja-ala alkoi 1950-luvun lopulla kasvaa, se oli ohran ja sianlihantuotannon kasvun aikaa. Ohran viljelyn laajentuminen ja sianlihan tuotannon kasvu ajoittuivat kolmelle vuosikymmenelle. Vehnä ei ole päässyt vielä Suomessa valtaviljäksi, mutta sillä on siihen tulevaisuudessa hyvät mahdollisuudet. Mikäli maailmanlaajuinen ennustettu keskilämpötilan nousu toteutuu, vehnänviljely voi laajentua entistä pohjoisemmille alueille Suomessa.

Findikaattori

Viljan tuotanto kattaa reilusti kulutuksen

Yli puolet viljasadosta käytetään tiloilla rehuksi lehmille, sioille ja muille tuotantoeläimille. Ohra on tärkein rehuvilja. Kahden miljardin kilon rehuviljakäytöstä puolet on ohraa. Ohraa käytetään myös teollisuudessa. Mallas-, etanoli- ja muu teollisuus käyttää vuosittain lähes 300 miljoonaa kiloa ohraa. Ohra taipuu myös leipomotuotteeksi, tosin sen elintarvikekäyttö on neljästä tärkeimmästä viljastamme vähäisintä.

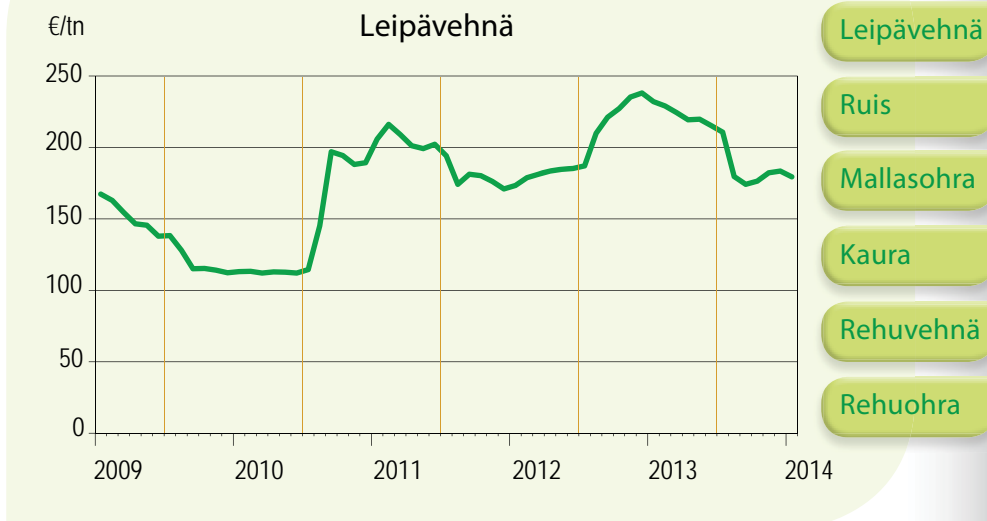
Vehnää käytetään vuosittain elintarvikkeeksi 250–300 miljoonaa kiloa ja ruista noin 100 miljoonaa kiloa. Kauran elintarvikekäyttö on lisääntynyt viime vuosikymmenenä tasaisesti ja on nyt yli 60 miljoonaa kiloa. Viljojen suora elintarvikekäyttö on yhteensä alle 15 prosenttia eli noin 430 miljoonaa kiloa vuosittaisesta viljankäytöstä.

Viljan teollinen käyttö

Markkinoille puolet viljasadosta

Keskimäärin puolet viljasadosta myydään pois maatiloilta. Tuotetusta vehnästä ja rukiista tilat myyvät kolme neljäsosaa. Ohrasta ja kaurasta taas tiloilta lähtee myyntiin hieman alle puolet. Osa myydystä viljasta päättyy takaisin tiloille teollisten rehujen muodossa.

Tuottajahinnat

Sadon määrä vaikuttaa tuottajahintaan

Viljelijän viljasta saama hinta on vahvasti riippuvainen tuotannon määrästä. Syksyn 2013 hyvä sato näkyy kuukausittaisissa hinnoissa selkeänä laskevana trendinä. Syksyn ja talven aikana rehuviljojen hinnat ovat laskeneet noin viidenneksen kesän 2013 tuottajahinnoista. Päinvastainen hintamuutos tapahtui syksyllä 2010, kun viljasato oli kolmen hyvän viljavuoden jälkeen vuosikymmenen pienin. Noin kolmanneksen pienempi sato lähes kaksinkertaisti tuottajahinnat talven ja kevään 2011 aikana.

Tuottajahinnat

Viljan tuonti ja vienti 2002/03 - 2012/13

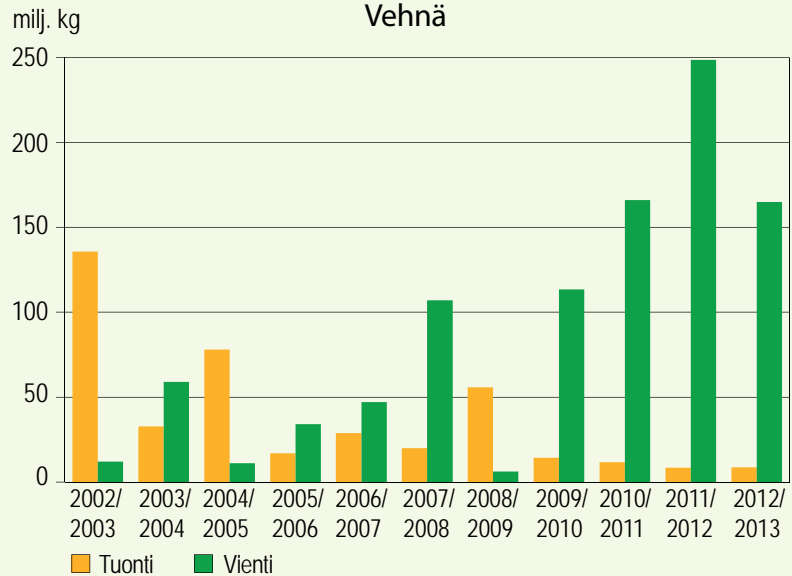
Viljassa vara viedä

Viljaa on riittänyt jo vuosikymmeniä myös vientiin. Enimmillään viljaa on viety neljännes tuotannon määrästä eli noin miljardi kiloa. Viimeisen kymmenen satovuoden aikana viljaa on viety keskimäärin 600 miljoonaa kiloa ja tuotu 100 miljoonaa kiloa.

Kaura on ollut vuosikymmeniä eniten viety viljamme. Suomi on suuri kaurantuottajamaa: Suomessa tuotetaan yli kymmenesosa Euroopan kaurasta. Kauran vienti on viimeisen kymmenen vuoden aikana vaihdellut 220–600 miljoonan kilon välillä.

Ohran vientimäärä on vaihdellut kauraa enemmän eli nollan ja viidensadan miljoonan kilon välillä. Vehnän ulkomaankauppa kääntyi vientivoittoiseksi noin viisi vuotta sitten. Vehnä on vilja, jota lähes joka vuosi sekä tuodaan että viedään.

Ruista taas säännönmukaisesti tuodaan Suomeen. Se on ainoa vilja, jota ei tuoteta Suomessa kotimaiseen tarpeeseen riittävästi. Rukiin tuonti on ollut suurimmillaan lähes 80 miljoonaa kiloa. Tuonnin tarve on melko hyvin ennustettavissa sadon perusteella, kun rukiin käyttö on joka vuosi sata miljoonaa kiloa.

Vehnä

Ruis

Ohra

Kaura

Viljatase

VYR:n viljasivusto

Viljelyalat kunnittain 2013

Vehnä - Top 10 kunnat ha

Salo	13 341
Loimaa	9 321
Kouvola	8 895
Porvoo	5 767
Pöytyä	4 866
Loviisa	4 815
Orimattila	4 311
Somero	4 279
Lieto	3 646
Huittinen	3 625

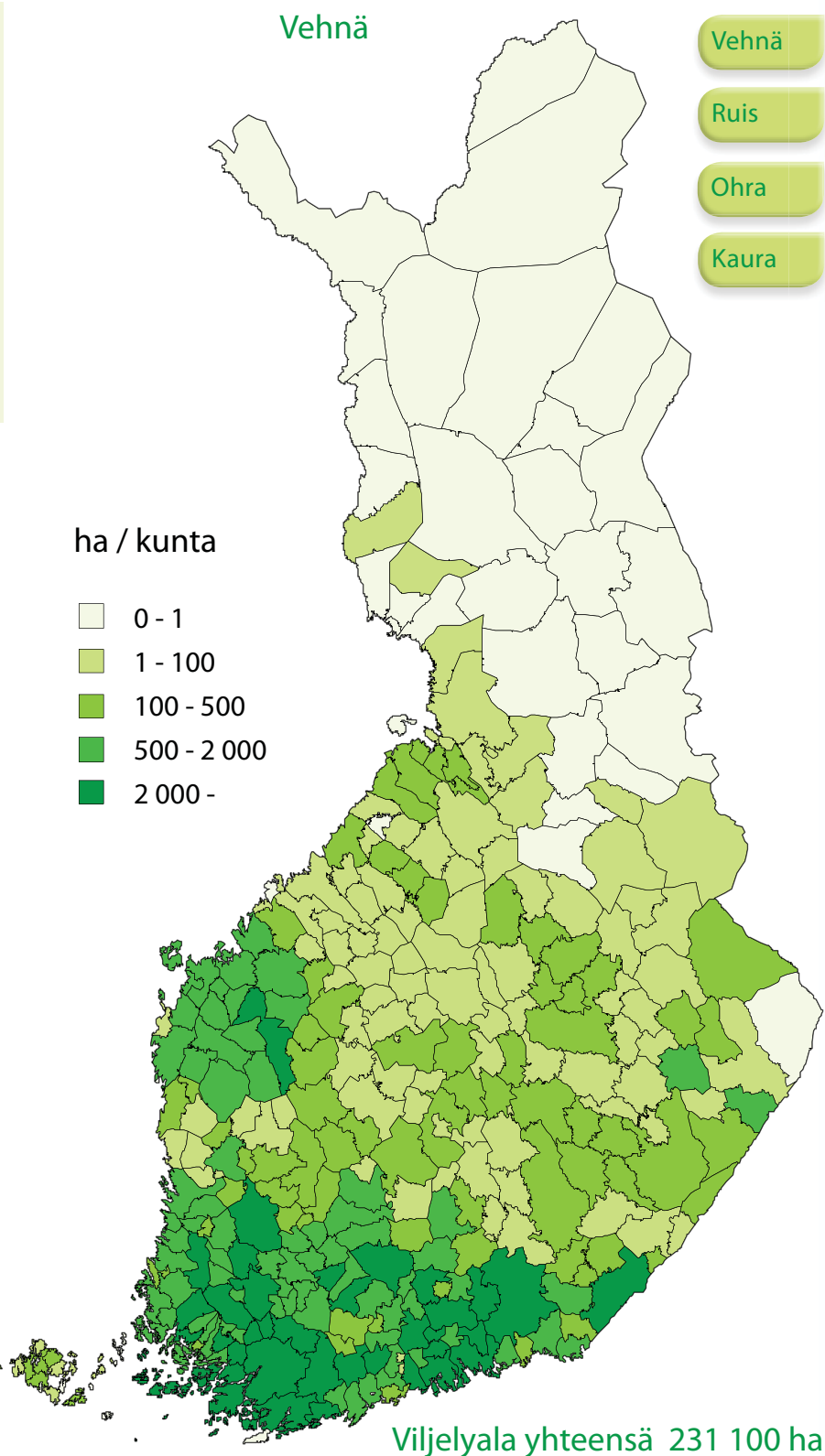
Kolmella neljästä 54 398 maataloustuotantoa harjoittavasta tilasta viljeltiin vuonna 2013 viljaa. Viljaa viljeleviä tiloja oli siis yhteensä 40 458. Näillä tiloilla oli viljaa keskimäärin 29 hehtaaria.

Vehnä viljely on alueellisesti keskityneintä viljanviljelyä. Vehnäalasta 27 prosenttia on kymmenen kunnan alueella. Kevätvehnää viljeltiin noin 11 000 maatilalla.

Rehuohraa viljeli 23 135 maatilaa ja mallasohraa 4 062 maatilaa. Rehuohran viljelyala oli keskimäärin 19 hehtaaria ja mallasohran 25 hehtaaria.

Kauraa viljeleviä maatiloja oli yhteensä 26 933. Näillä tiloilla kaurala oli lähes 14 hehtaaria.

Syysruista viljeleviä tiloja oli 1 602 ja syysruisala oli keskimäärin 7 hehtaaria. Kevätruisala taas oli keskimäärin 6 hehtaaria sitä viljelevillä 164 maatilalla.

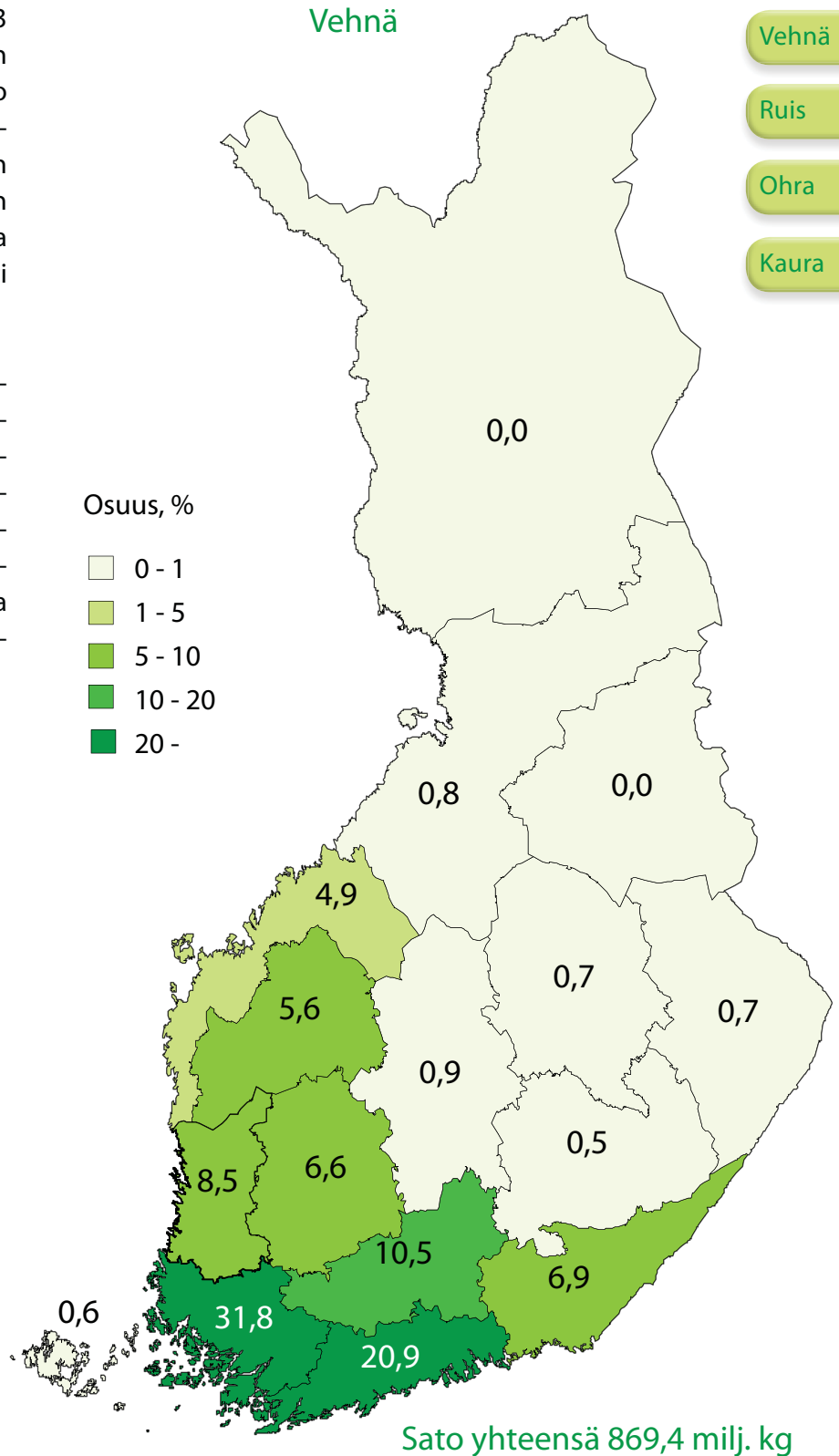

Tilaston kotivu

Sadon osuus alueittain 2013

Ohrasato kasvoi vuonna 2013 edellisvuodesta 20 prosenttia, kun sekä viljelyala että hehtaarisato nousivat noin kymmenyksen vuodesta 2012. Ruista sen sijaan korjattiin 60 prosenttia vähemmän kuin edellisvuonna. Sekä viljelyala että hehtaarisato olivat selvästi pienempiä kuin vuonna 2012.

ELY-keskuksista Varsinais-Suomesta korjattiin suurin vehnä-, ruis- ja mallasohrasato. Rehuohraa saatiin melkein yhtä paljon Pohjanmaalta ja Etelä-Pohjanmaalta. Kaurasato jakaantui tasaisimmin Suomessa. Melkein yhtä paljon kauraa korjattiin Varsinais-Suomesta, Hämeestä ja Etelä-Pohjanmaalta.

Vehnä

Ruis

Ohra

Kaura

Tilaston kotivu

RYPSI, RAPSI, KUMINA, HERNE JA HÄRKÄPAPU

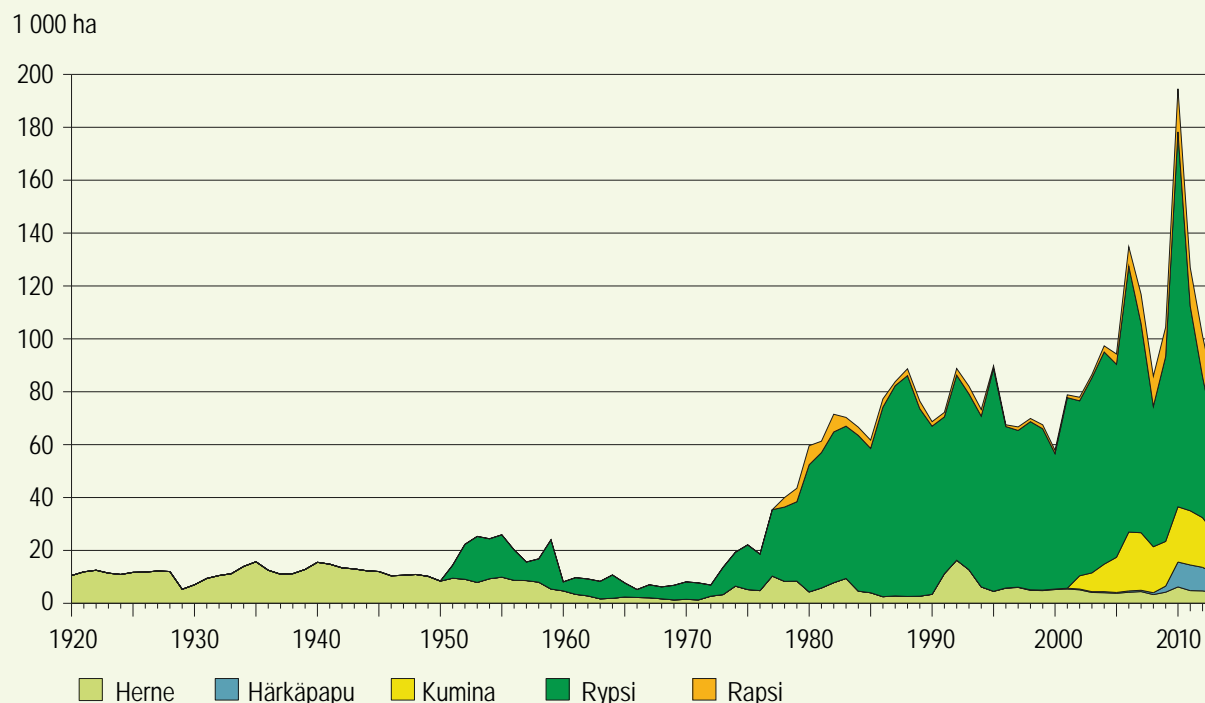
Rapsin viljely yleistyy

Rypsi on ollut vuosikymmeniä tärkein öljykasvi Suomessa ja on sitä edelleenkin, vaikka ala on pienentynyt kolmen vuoden aikana rajusti 142 000 hehtaarista noin 36 000 hehtaariin. Rypsisato oli 52 miljoonaa kiloa eli hieman suurempi kuin vuonna 2012.

Rapsiala on edelleen kasvussa. Rapsia oli vuonna 2013 noin puolet rypsiälästä. Rapsista korjattiin viime vuonna suurin sato koskaan, 28 miljoonaa kiloa.

Öljykasvien viljely ei ole vakiinnuttanut paikkaansa suomalaisilla maataloilla, eikä vähiten ailahtelevan ja lievässä laskusuunnassa olevan satotason vuoksi. Hehtaarisadot ovat viimeisen kolmen vuosikymmenen aikana jopa laskeneet, kun viljoilla satotasot ovat hienoisesti nousseet. Vuonna 2013 öljykasvien satotaso oli kuitenkin paras neljään vuoteen.

Viljelyalat 1920 - 2013

Kumina on vakiinnuttanut paikkansa

Kumina on vakiinnuttanut paikkansa viimeisen kymmenen vuoden aikana suomalaisilla maataloilla. Vuonna 2013 kuminasato oli lähes kahdeksan miljoonaa kiloa. Kumina on peltokasvi, jonka sadolla on maailmalla kysyntää.

Herneestä ja härkäpavusta valkuaista

Herneellä on vuosisatainen yhtäjaksoinen viljelyperinne suomalaisilla pelloilla. Viimeiset pari vuosikymmentä viljely on pysytellyt neljän-viiden tuhannen hehtaarin paikkeilla. Noin 10 miljoonan kilon sato on hieman suurempi kuin vuonna 2012.

Härkäpavun viljely laajeni vuosina 2009–2010 muutamasta sadasta hehtaarista lähes 10 000 hehtaariin. Vuonna 2013 lähes seitsemäntuhannen hehtaarin alalta korjattiin noin 18 miljoonan kilon sato.

Lue lisää:

[Kuminan vienti kannattaa](#)

[Härkäpavun historiasta ja mahdollisuuksista](#)

Viljelyala kunnittain 2013

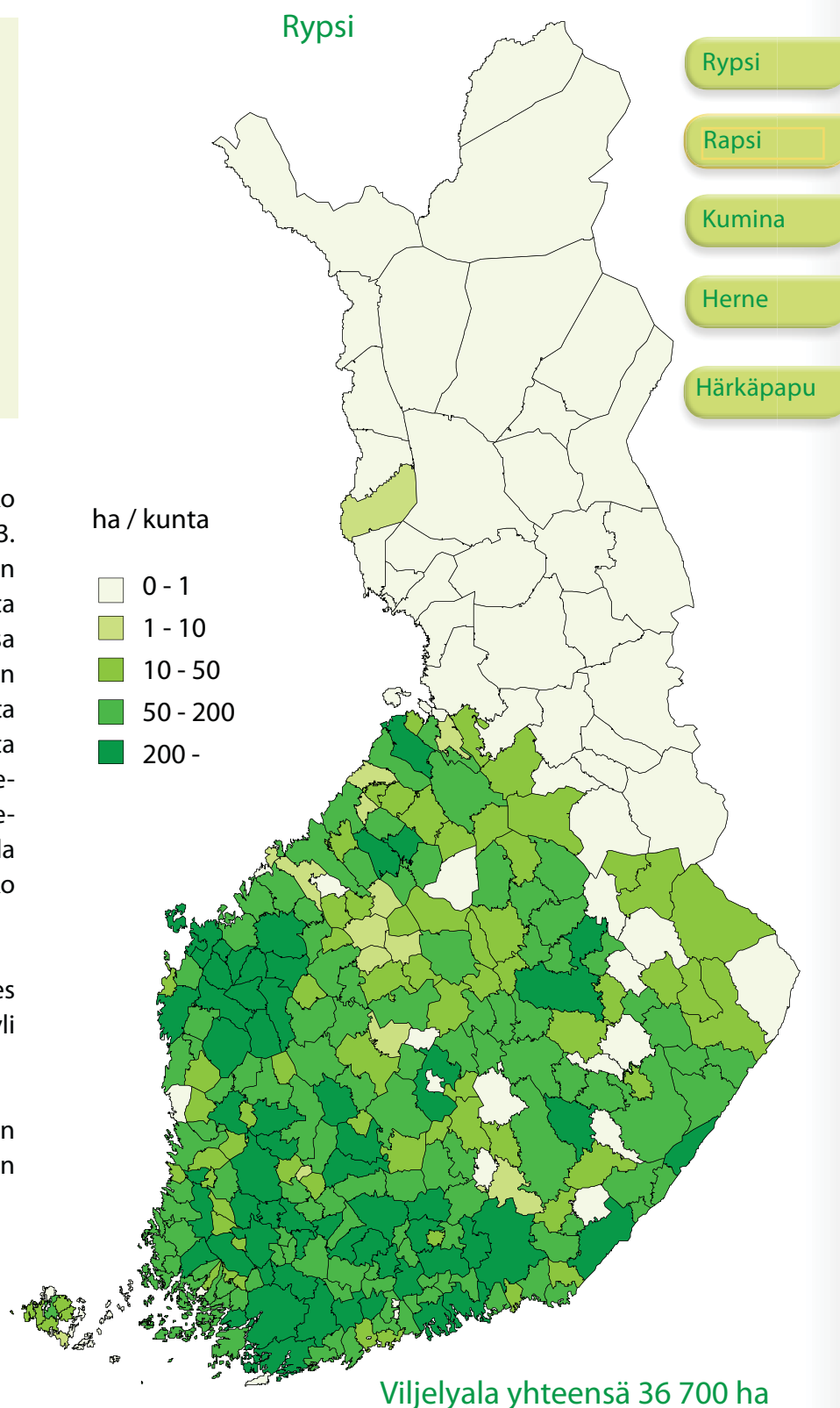
Rypsi - Top 10 kunnat ha

Salo	1 340
Loimaa	1 038
Kouvola	1 015
Kauhava	997
Sastamala	670
Kauhajoki	648
Hausjärvi	617
Hämeenlinna	584
Laihia	561
Mäntsälä	553

Salossa oli kymmenesosa koko Suomen rapsialasta vuonna 2013. Myös härkäpapua Salossa viljeltiin eniten. Salon härkäpapuala oli puolta enemmän kuin Kouvolaissa, jossa viljelyala oli toiseksi suurin. Herneen viljelyala taas oli Loimaalla puolta suurempi kuin Salossa. Hernealasta 13 prosenttia oli Salossa ja kymmenen kunnan pelloille mahtui hernealasta peräti 44 prosenttia. Somerolla kuminaa oli viisi prosenttia koko maan kumina-alasta.

Rypsiä oli vuonna 2013 lähes 3 000 tilalla ja rapsia hieman yli 1 000 tilalla.

Kuminan valitsi viljelykasvikseen noin 1 100 maatilaa ja härkäpavun noin 800 maatilaa.

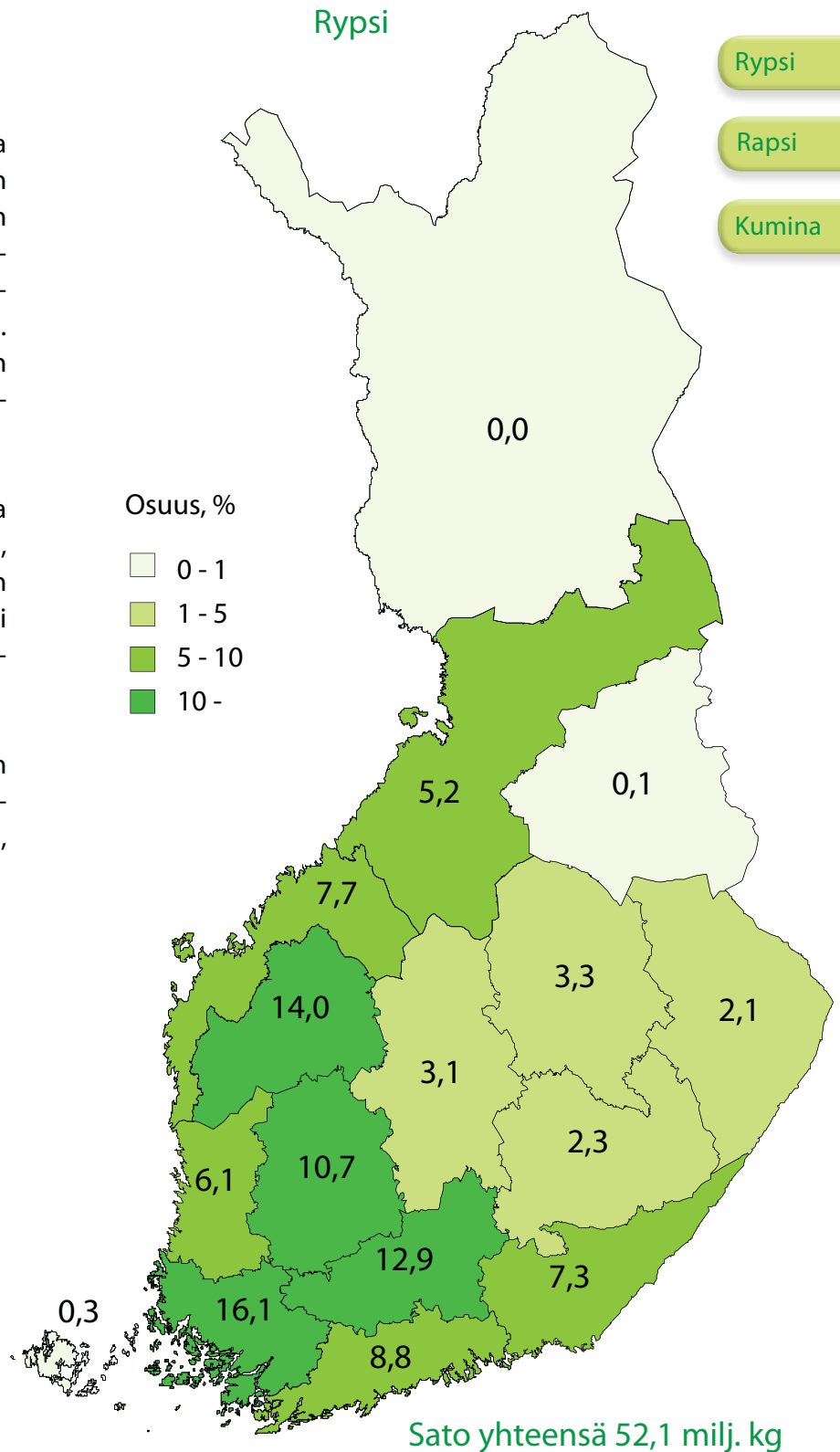
Tilaston kotivu

Sadon osuus alueittain 2013

Rypsi- ja rapsisato kasvoi vuonna 2013 edellisvuodesta kymmenen prosenttia. Rapsia korjattiin eniten Varsinais-Suomessa, kun taas rypsilä on vahvaa tuotantoa Varsinais-Suomen lisäksi Etelä-Pohjanmaalla. Pohjanmaalla rypsin ja rapsin hehtaarisadot olivat Suomen korkeimpia.

Kuminasato jäi seitsemän prosenttia pienemmäksi kuin edellisvuonna, vaikka satoa hehtaarilta korjattiin enemmän. Sadonvähennys johtui korjuualan pienenemisestä viidenneksellä.

Hernesadosta puolet korjattiin Varsinais-Suomesta. Härkäpapua korjattiin eniten Varsinais-Suomessa, kolmannes koko Suomen sadosta.

Tilaston kotivu

PERUNA JA SOKERIJUURIKAS

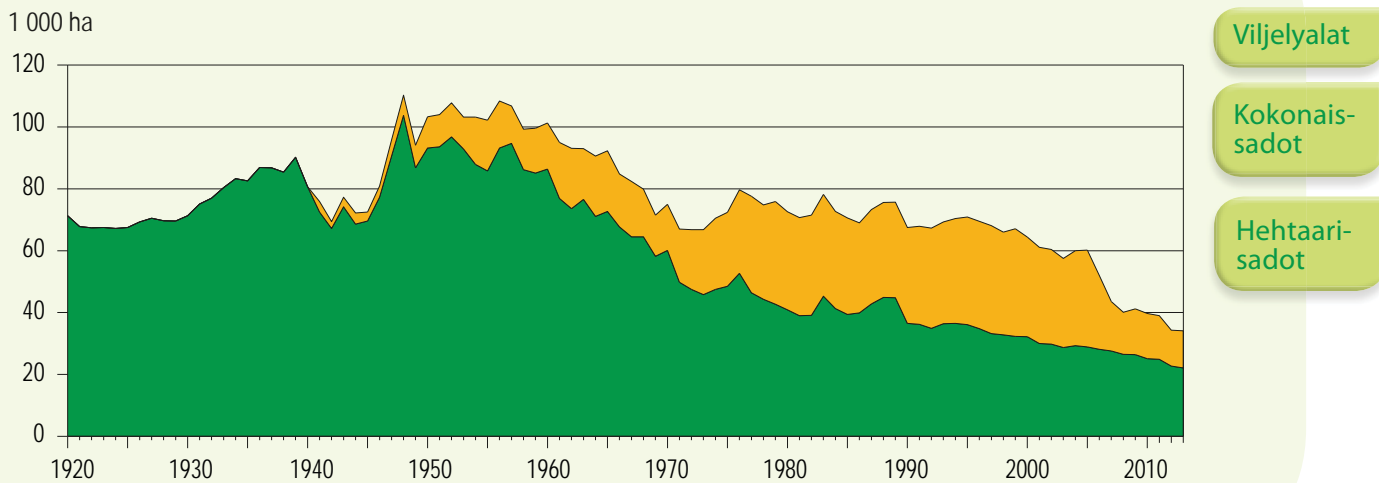
Perunasta normisato katovuoden jälkeen

Perunasato, joka oli 620 miljoonaa kiloa, palautui tavanomaiselle tasolle. Perunaa nostettiin neljännes enemmän kuin katosyksenä 2012. Ruokaperunan tuottajahinnat reagoivat jyrkästi suurempaan satoon, ja loppuvuodesta 2013 tuottajahinnat puolittuivat edellisestä vuodesta.

Ruoka- ja ruokateollisuusperunan varastot tammikuussa antaa viitteitä, mihin suuntaan perunamarkkinat etenevät. Varastot olivat normaalilla tasolla ja kotimaista perunaa on hyvin saatavilla uuteen satoon asti. Tuotannosta riittäisi vientiin, jos vientimarkkinat vetäisivät.

Ruokaperunan varastot

Perunan ja sokerijuurikkaan viljelyala 1920 - 2013

Juurikassato nousi viidenneksen

Juurikastuotantoa harjoittavat noin 760 tilaa tuottivat hyvän sadon. Syksyllä 2013 sokeritehtaat vastaanottivat viidenneksen suuremman sadon kuin edellisvuonna eli 480 miljoonaa kiloa, vaikka viljelyala kasvoi vain nelisen prosenttia. Satotaso ylitti kolmannen kerran seitsemän vuoden sisällä 40 tonnia hehtaarilta. Sokerijuurikkaan hehtaarisadon kehitys on ollut nousujohteisempaa kuin öljykasveilla ja viljoilla.

Viljelyalat pienentyneet

Sokerijuurikkaan viljelyala puolittui kahden vuoden aikana (2005–2006) tukijärjestelmän muutoksen myötä. Juurikkaan viljelyala oli melkein neljä vuosikymmentä melko vakio, noin 30 000 hehtaaria ennen tuotannon vähennystä.

Perunan viljelyala on ollut jatkuvassa laskussa jo yli seitsemän vuosikymmentä. Perunasato on silti ollut samalla tasolla, noin 600–700 miljoonan kilon välillä jo neljä vuosikymmentä. Satomäärän on pitänyt lähes vakiona neljä vuosikymmentä jatkunut hehtaarisadon paraneminen.

Viljelyala kunnittain 2013

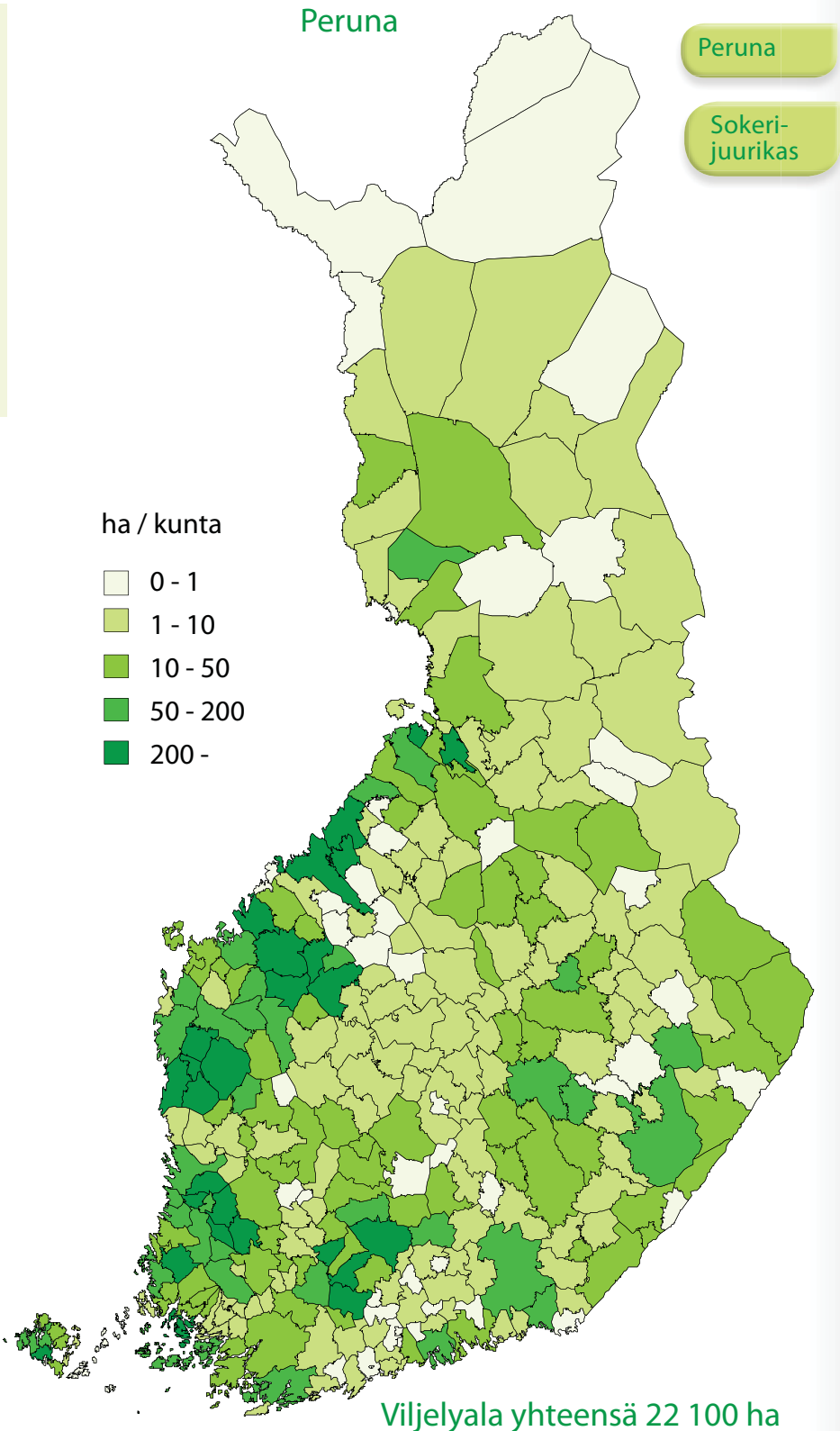
Peruna - Top 10 kunnat ha

Kristiinankaupunki	2 376
Kalajoki	1 841
Kauhava	1 802
Tyrnävä	1 220
Köyliö	1 135
Uusikaarlepyy	786
Karjajoki	736
Hämeenlinna	517
Kokkola	517
Isojoki	490

Perunan ja sokerijuurikkaan viljely on keskittyneempää kuin monien muiden kasvien. Kymmenen kunnan pelloilla viljeltiin 52 prosenttia perunasta ja 60 prosenttia sokerijuurikkaasta vuonna 2013. Kristiinankaupunkia voidaan pitää perunakuntana, sillä siellä oli koko maan peruna-alasta 11 prosenttia eli lähes 2 400 hehtaaria. Salo taas on sokerijuurikkakunta. Siellä juurikasala vastasi 15 prosenttia koko Suomen viljelystä.

Perunaa viljelee peräti 8 788 maatilaa, joille keskimääräiseksi alaksi tulee 2,5 hehtaaria. Maatiloista suurimmalla osalla perunaa viljellään lähinnä omaan käyttöön. Tärkkelysperunaa viljelevällä 410 maatilalla keskimääräinen viljelyala oli 14 hehtaaria. Ruokateollisuusperunaa viljelevillä 237 tilalla keskimääräinen ala oli 13 hehtaaria.

Sokerijuurikasta viljelevien 759 maatalan keskimääräinen sokerijuurikasala oli 16 hehtaaria.

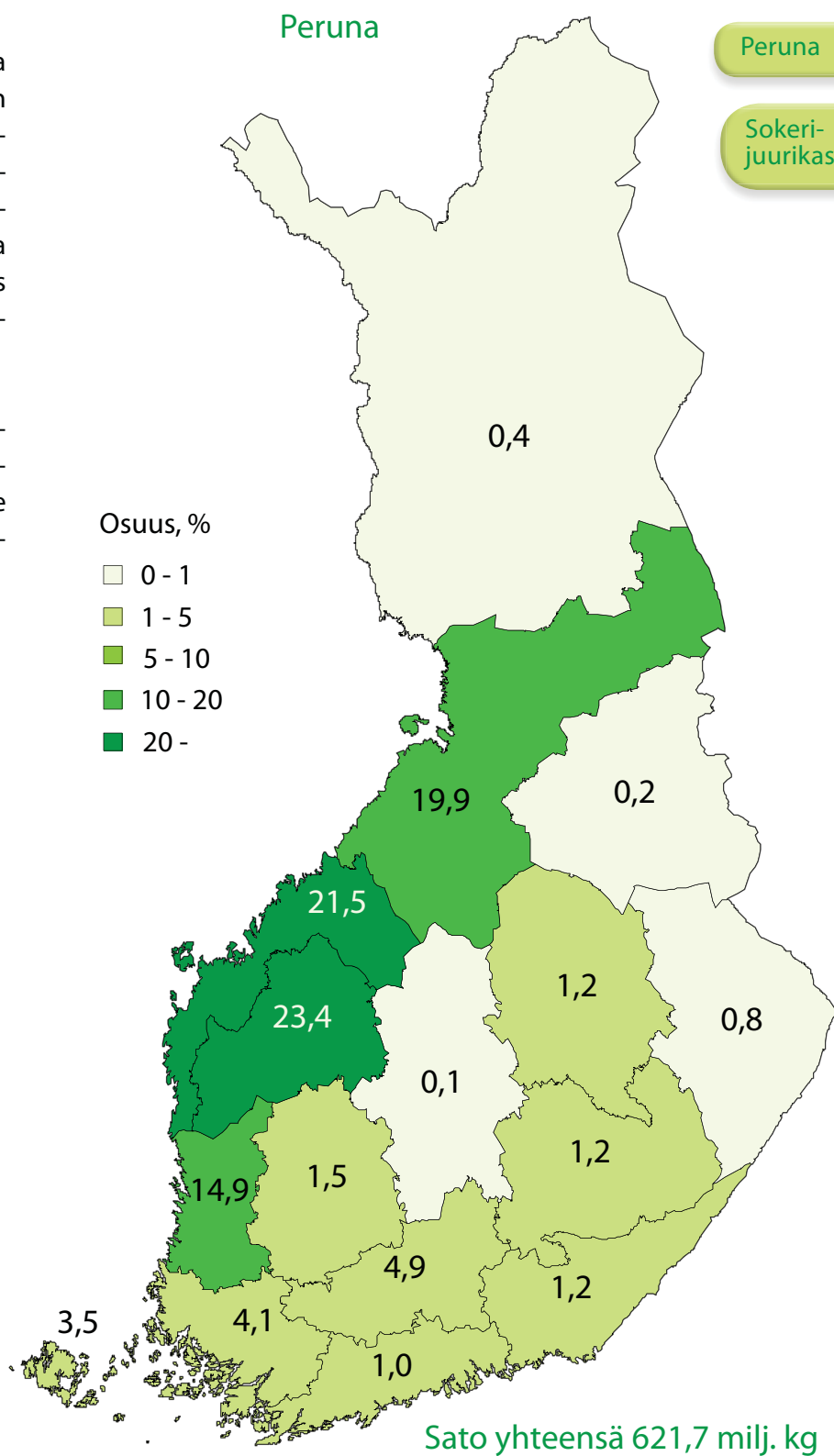

Tilaston kotivu

Sadon osuus alueittain 2013

Pohjanmaalla, Etelä-Pohjanmaalla ja Pohjois-Pohjanmaalla tuotettiin kaksi kolmannesta Suomen kaikesta perunasta. Tärkkelysperunassa on kaksi vahvaa tuotantoaluetta, nimittäin Etelä-Pohjanmaa ja Satakunta. Varhaisperunasta taas suurin osa tuotetaan Varsinais-Suomessa.

Sokerijuurikkaan tuotanto on perunaakin keskittyneempää. Juurikas-tuotanto on keskittynyt lähelle sokerijuurikastehdasta eli Varsinais-Suomeen ja Satakuntaan.

Tilaston kotivu

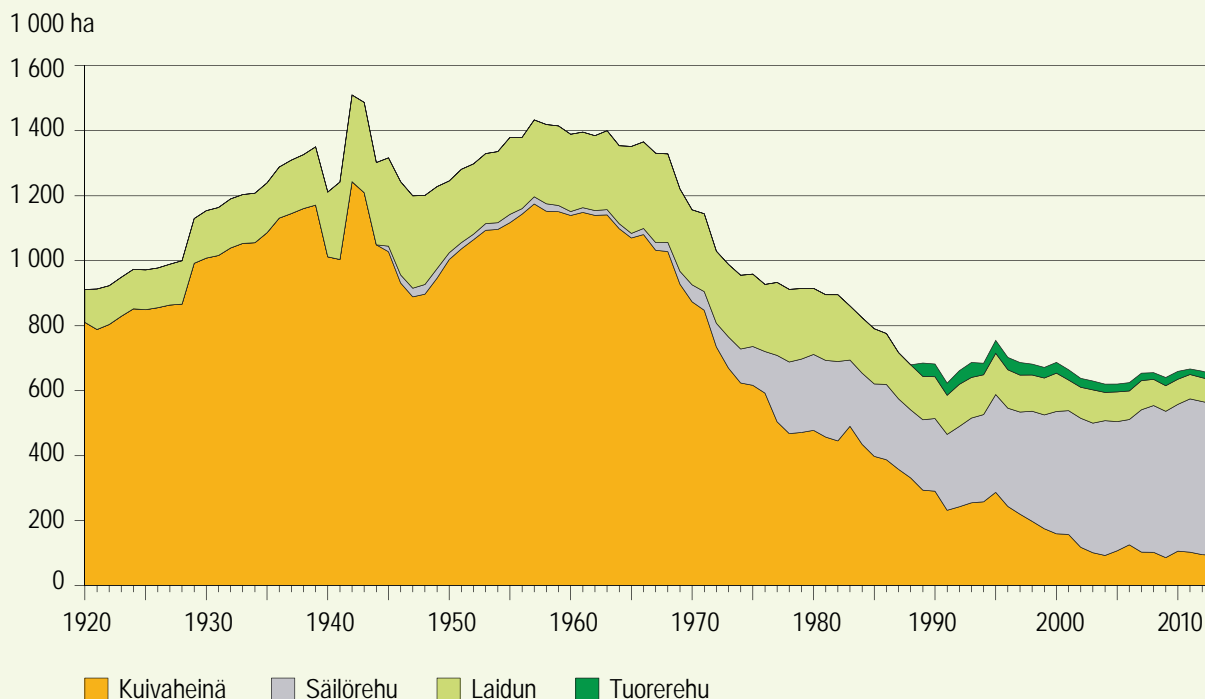
NURMIREHUT

Nurmituotanto tukee kotieläintuotantoa

Nurmisato oli vuonna 2013 tavanomainen sekä kuivaheinä- että säilörehusadon osalta. Tosin Etelä-Suomessa kuivuus verotti jonkin verran satoa. Säilörehua korjattiin lähes seitsemän miljardia kiloa ja kuivaheinää lähes 300 miljoonaa kiloa.

Nurmirehua tuotti lähes 32 800 tilaa eli 60 prosenttia kaikista tiloista. Nämä tilat ovat pääosin lypsy- ja nautakarjatilaja, joilla pelto- kasvituotanto tukee kotieläintuotantoa. Säilörehu on nautakarjatilajoilla tärkein nurmirehu. Yhä suurempi osa säilörehusta korjataan esikuivattuna. Tuoresäilörehun osuus on enää kymmenesosa säilörehusadosta.

Viljelyalat 1920 - 2013

Viljelyalat

Kokonais-sadot

Hehtaari-sadot

Säilörehu jatkaa yhä kasvua

Nurmirehuala oli suurimmillaan Suomessa 1940-luvulla, jolloin pääosa nurmesta korjattiin kuivaheinäksi. Rehunurmiala pieneni pari vuosikymmentä 1970–90-luvuilla. Sen jälkeen nurmirehuala on ollut suhteellisen vakaa, mutta säilörehun osuus on nurmirehuna kasvanut jatkuvasti.

Viime vuosina kuivaheinän osuus nurmirehualasta on ollut alle viidennes. Satotutkimuksessa viljelijöitä kysyttiin ensimmäistä kertaa vuonna 2006 säilörehusato eroteltuna esikuivattuun ja tuore-säilöttyyn. Vuonna 2006 esikuivatun säilörehualan osuus oli 70 prosenttia, josta se on noussut vuoteen 2013 lähes 90 prosenttiin.

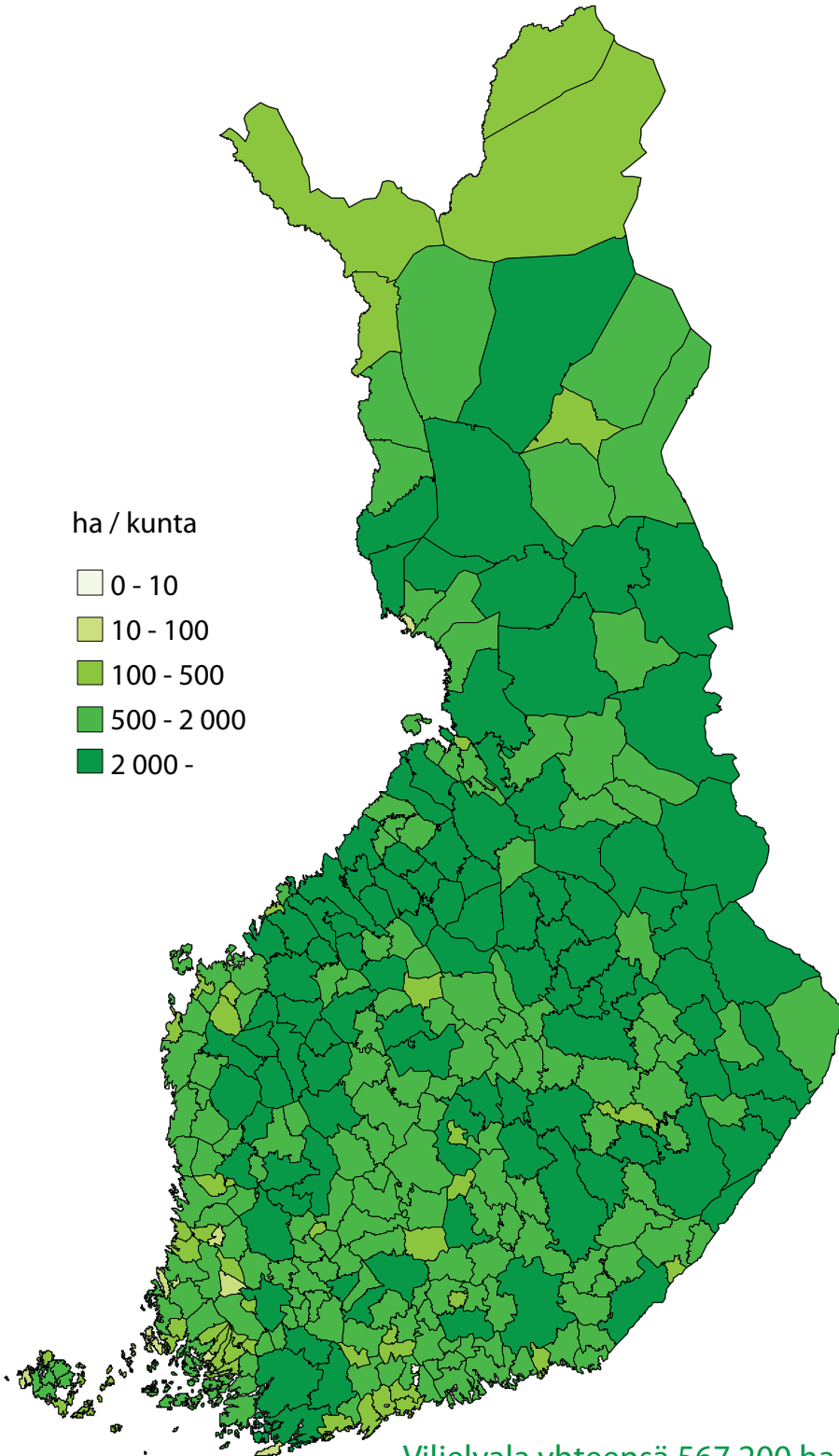
Nurmirehun viljelyala kunnittain 2013

Nurmirehun - Top 10 kunnat ha

Kiuruvesi	11 783
Kokkola	9 202
Kuopio	8 314
Kauhava	7 160
Pedersören kunta	6 892
Siikalatva	6 827
Haapavesi	6 710
Kouvola	6 415
Vieremä	6 055
Kruunupyö	6 043

ha / kunta

- 0 - 10
- 10 - 100
- 100 - 500
- 500 - 2 000
- 2 000 -

Nurmirehutuotantoa on koko Suomessa. Kiuruvedellä ja Kokkolassa rehunurmialaa on kaikkein eniten Suomen kunnista.

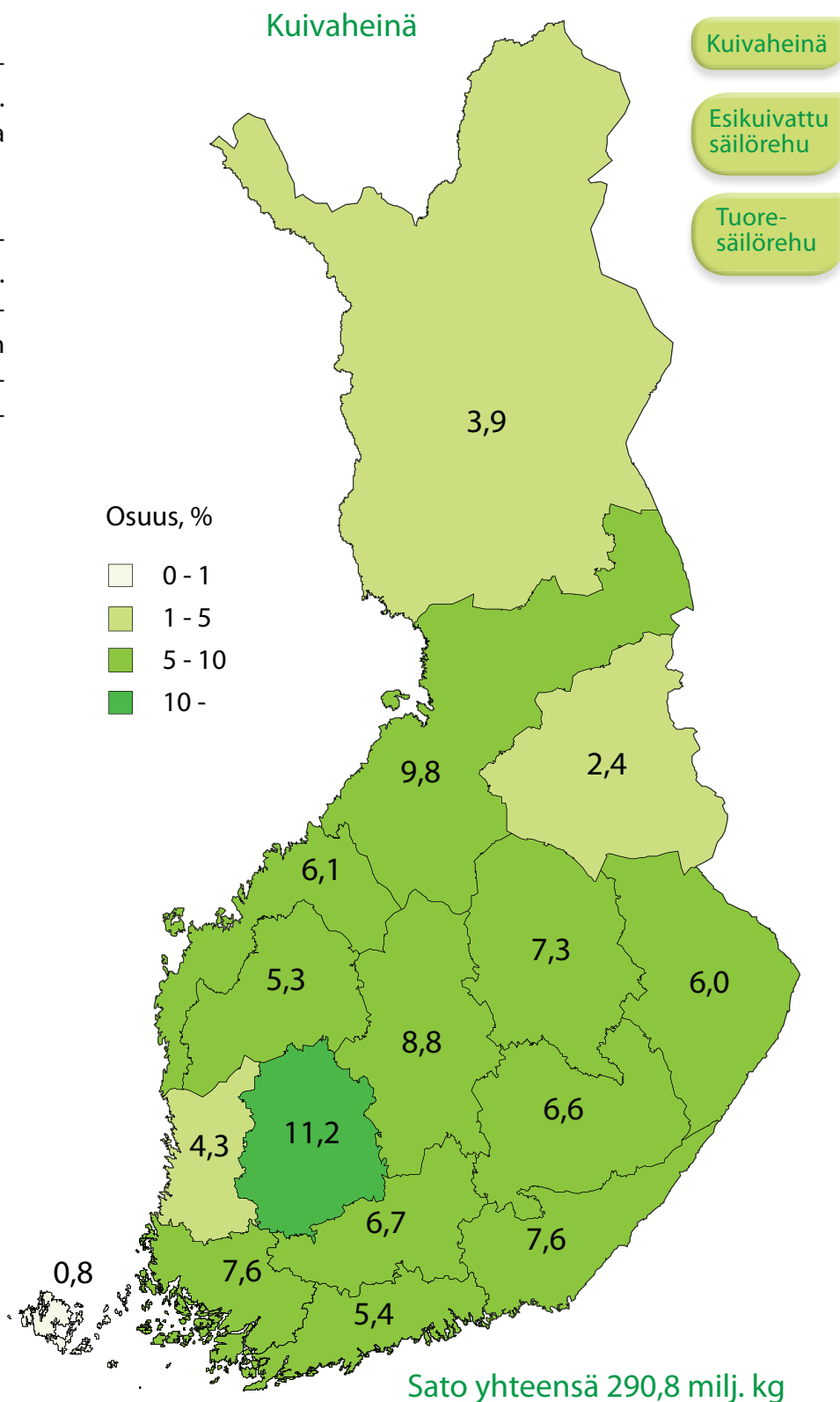
Rehunurmialaa eli kuivaheinä-, säilörehu- ja tuorerehunurmea oli 60 prosentilla kaikista maataloista. Keskimääräinen nurmiala niillä oli 17 hehtaaria.

[Tilaston kotisivu](#)

Sadon osuus alueittain 2013

Kuivaheinäsato oli noin kymmenesosan pienempi kuin vuonna 2012. Säilörehusato oli viitisen prosenttia edellisvuotta pienempi.

Nurmirehuista kuivaheinää korjattiin tasaisimmin koko maassa. Eniten säilörehua korjattiin Pohjois-Pohjanmaalla. Siellä korjattiin noin 10 prosenttia koko maan kuivaheinäsadosta ja 15 prosenttia säilörehusadosta.

[Tilaston kotisivu](#)

Peltokasvtilastot

Tilastovakka-julkaisusarja 2/2014

Sisältö:

Anneli Partala, Tike

Ulkoasu:

Viestintätoimisto Tulus Oy

Taitto & toimitus:

Kaija Lehtilä & Sanna Kettunen, Tike

Postiosoite
Tike
PL 310
00023 Valtioneuvosto
Puhelinvaihte 0295 300 300
etunimi.sukunimi@mmmtike.fi
www.mmmmtike.fi

Tike

www.maataloustilastot.fi

ISSN 2342-2130 (verkkojulkaisu)